

der, er, at en beboerrepræsentation selv kan få foretaget et varmesyn, hvis ejeren ikke gør det. Det økonomiske ansvar hviler i dette tilfælde alene på lejerne, og det siger sig selv, at det vil være langt det nemmeste for ejerne at overlade varmesynet til lejerne. Under alle omstændigheder kan ejerne vælte den del af huslejstigningerne, der ikke skyldes offentlige tilskud, over på lejerne i såvel det regulerede som det uregulerede byggeri. I det uregulerede byggeri er der desuden ingen garanti for, at det offentlige tilskud ikke kommer til at betyde huslejstigninger. Det understreger endnu en gang, at et simpelt påbud ville være det mest hensigtsmæssige, hvis formålet er at opnå en ordentlig isoleringsstandard og dermed sænke behovet for importeret energi. Som et minimum må lejerne havde ret til at kræve, at udlejningsbyggeriet isoleres. For at undgå helt urimelige lejeforhøjelser bør det samtidig gennemføres, at de midler, der er tilgået ejerne siden 1975 gennem det ekstra 7 pct. afkast af 15. alm. vurdering, inddrages til isoleringsformål.

Efter mindretallets mening bør energikon-sulenterne desuden ansættes af det offentlige. Arbejdsløsheden er enorm blandt bygningsarbejdere og bygningsteknikere, og selv om der er tale om en relativt begrænset beskæftigelseseffekt, virker det hovedløst ikke at indføre offentlig ansættelse af energikon-sulenterne. Offentlig ansættelse af energikon-sulenterne vil være den eneste garanti for, at lovforslaget overhovedet medfører merbeskæftigelse, da de konsulenter, der allerede eksisterer, har dette arbejde som en bibe-skæftigelse ved siden af andet arbejde. Da tilskudsordningen desuden betyder, at varmesynet i vid udstrækning betales af det offentlige, betyder den foreslåede ordning desuden, at det offentlige ud over at betale understøttelse også betaler ekstra for at få alle andre end netop de arbejdsløse bygningsteknikere til at gennemføre arbejdet.

Det eneste, der adskiller det foreliggende lovforslag fra tidligere års tilskudsordninger, er bestemmelsen om, at der skal være udstedt en energiattest, inden tilskuddene kan ud-betales, samt at alle boliger, der sælges efter 1985, skal have gennemgået et varmesyn. Dette giver en lidt større sikkerhed for, at de arbejder, der udføres, er forsvarlige. Boligmi-nisteren har imidlertid fremsat ændringsfor-slag, der betyder, at denne del oplødes, så

det kun er nødvendigt at udføre så store in-vesteringer, at det maksimale tilskud på 7.000 kr. pr. bolig kan udbetales. For mindretallet gør dette ændringsforslag kun regeringens forslag endnu mere uspiseligt, fordi den lille sikring af, at de mest energibesparende (og dermed importbesparende) foranstaltninger ville blive gennemført, nu undergraves. Æn-dringsforslaget vil tendentielt betyde, at den enkelte husejer vælger at gennemføre de dy-reste – men måske mindst energibesparende – foranstaltninger først. Man kan desuden ikke fortænke den enkelte boligejer i at regne med, at der vil komme nye tilskudsordninger efter 1985, da der har været tale om en kon-stant strøm af tilskudsordninger siden 1975 uanset de dårlige resultater af disse ordnin-ger.

Mindretallet har på grund af den korte tid, der har været til behandlingen, og på grund af, at lovforslaget efter mindretallets mening bygger på en helt igennem forfejlet tilgangsvinkel (tilskud frem for pålæg over en årrække) valgt ikke at fremsætte æn-dringsforslag. Mindretallet vil dog stemme for ethvert ændringsforslag, der gør lovfor-slaget mindre håbløst.

Ændringsforslag

Af boligministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 6

1) *Stk. 2, 2. pkt.*, affattes således:

»Køberen skal inden aftalens indgåelse gøres bekendt med resultatet af denne gennemgang, jfr. § 5, stk. 1.«

Til § 9

2) Paragraffen affattes således:

»§ 9. Energikon-sulenten tilstiller kommu-nen kopi af energiattesten.«

Af et mindretal (Kalmæs (SF)):

Til § 10

3) I *stk. 1* ændres »når der er udstedt energiattest for bygningen« til: »når en ener-gikon-sulent har foretaget en gennemgang af bygningen, jfr. § 4 og § 5, stk. 1«.